

ΜΙΑ ΠΑΓΕΡΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΥΤΣΟΦΛΕΒΑΡΟΥ

Λιακάδα με δόντια. Στόν άερα αίωροϋνται άραιές μισολιωμένες νιφάδες χιονιοϋ. Δέν θα πώ ήμερομηγία, θα καταλάβετε. Άς προχωρήσω, λοιπόν, άμέσως στο παραμϋθι. Η μέρα, άξίζει να τή σημειώσει κανείς στο ήμερολόγιό του. Ξεκίνησε με ένα πρωτοφανές γεγονός. Δέν έχει ξανασυμβεί επί πολλά-πολλά χρόνια. Υπέβαλε ύπουργός Έλληνικής κυβερνήσεως τήν παραίτησή του για λόγους εύθιξίας. Για κάτι, για τὸ όποιο ὁ ίδιος δέν είχε καμιά εύθύνη και συνέβη σέ άποκεντρωμένη ύπηρεσία τοϋ ύπουργείου του. Έλήστεψαν τὸ Μουσείο τής Όλυμπίας. Έθεσε τήν παραίτησή του στη διάθεση τοϋ πρωθυπουργοϋ. Άμεσος νοητικός συσχετισμός. Πόσες φορές θα έπρεπε να έχει παραιτηθεί ὁ ύπουργός Προστασίας τοϋ πολίτη, αν είχε τὸ ένα χιλιοστό τής εύαισθησίας τοϋ συναδέλφου του; Για ὅσα συνέβησαν πριν από λίγες ήμέρες; Είναι δική του προσωπική εύθύνη ή προστασία τών πολιτῶν και τής περιουσίας τους. Έκατό; Χίλιες; Άντι να κάμει χαρακίρι μετα τὰ γεγονότα (πυρκαϊές, κ.λ.π.) τής Κυριακῆς, στίς ειδήσεις ακοϋμε, σήμερα τὸ μεσημέρι, ὅτι σκέφτεται, σκοπεύει να θέσει ύποψηφιότητα για πρόεδρος τοϋ ΠΑΣΟΚ.

Υπάρχει και μία άλλη πλευρά. Οί διάφοροι τοπικοί παράγοντες, με επί κεφαλῆς τὸν βουλευτῆ τοϋ νομοϋ, δηλώσεις επί δηλώσεων με κατάληξη τὰ συνήθη κλαυθυμρίσματα (ή κακομοιριά τοϋ κράτους, δέν δίνει χρήματα τὰ γνωστά)· άφοϋ προηγουμένως έτόνισαν και έξηραν τήν παγκόσμια σημασία και άκτινοβολία τής Όλυμπίας ως γενέτειρας τών Όλυμπιακῶν Άγώνων, τής Όλυμπιακῆς έκεχειρίας, τής ειρήνης. (Και πράγματι ή ληστεία κατέλαβε τήν κορυφή τής διεθνούς ειδησεογραφίας τής ήμέρας). Έσκέφθηκα: Όλα, οί άλλοι· άκόμα και για τὸ σπίτι μας, για τὸν τόπο μας. Τί δέν έκαμαν αϋτοί οί ανθρωποι που θα έπρεπε να έχουν κάμει, αν υπήρχε στοιχειώδης αντιστοιχία μεταξϋ λόγων και πράξεων. Να έχουν ὀργανώσει, ως άληθινή κοινότητα, άφοϋ πρόκειται για κάτι τόσο σημαντικό, με έθελούσια προσφορά τήν καλύτερη λειτουργία και φύλαξη τοϋ μουσείου. Άντ' αϋτοϋ φαίνεται πως άκόμα και οί έντεταλμένοι υπάλληλοι έπέδειξαν τούλάχιστον έπιπολαιότητα· για να μην τή χαρακτηρίσω (έγκληματική) άνευθυνότητα.

Μεσημεριάτικη ειδήση. Για δεύτερη φορά ματαιώνεται ή διαδικασία έκλογῆς τής διοικήσεως, σύμφωνα με τὸν νέο νόμο, τοϋ Άριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης· με άσκηση άπροκάλυπτης βίας από

τραμπούκους· ἐπὶ κεφαλῆς καθηγητὲς τοῦ ἴδιου τοῦ πανεπιστημίου. «Οἱ καθηγητὲς τῶν ἀνώτατων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων εἶναι δημόσιοι λειτουργοί» (Σύνταγμα, ἄρθρο 16 παρ. 6). Ἔχουν ὀρκιστεῖ “ὑπακοὴ στὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους...”. Ὅχι μόνο δὲν ὑπακούουν· δροῦν ἐνσυνείδητα, δυναμικὰ ἐναντίον τῶν νόμων. Συγκεκριμένα ἀρνοῦνται νὰ ἐφαρμόσουν προσφάτως ψηφισθέντα μὲ πρωτοφανῆ πλειοψηφία νόμο γιὰ τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα. Ὅργανώνουν τρομοκρατικὲς ἐνέργειες γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐφαρμογὴ του. Τί περισσότερο χρειάζεται γιὰ νὰ ἀπολυθοῦν; Ἐπίορκοι, ἀναρχικοί. Θὰ δοῦμε τί θὰ πράξει ἡ ὑπουργός· θὰ ἐκτιμήσουμε τὴν ἀποφασιστικότητά της· τὴν ἀποτελεσματικότητά της.

Ἄρθρο σὲ μεγάλῃ κυκλοφορίας ἀπογευματινῆ ἐφημερίδα. Ἀποφαίνεται σχολιαστῆς (χαρακτηριζόμενος ὡς σοβαρὸς) ὅτι τοῦ Γερμανοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν Βόλφγκανγκ Σόιμπλε «ἡ φαιδρότης συνοδεύεται ἀπὸ ἀνοησία». Καὶ ἔτσι βρέθηκε ἡ λύση μὲ τὶς παρεμβάσεις του (τοῦ σχολιαστῆ) στὸ πρόβλημα τῆς ἀπειλούμενης χρεωκοπίας (ἢ μὴ) τῆς Ἑλλάδος. Ἔτσι ἔδοξε, φαντάζομαι ἐξ ἀποκαλύψεως, στὸν κύριο Γιώτα Πί. Εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μὲ βεβαιότητα καὶ μένος τζιχαντιστῆ τοῦ ἀντιμνημονιασμοῦ ἔχει τὶς τελευταῖες ἡμέρες χαρακτηρίσει “χρήσιμους ἠλίθιους” (sic) καὶ “γερμανοτσολιάδες” ὅσους “ὑποστήριξαν” τὸ μνημόνιο· εἶχαν αὐτὸ τὸ θράσος· νὰ ἔχουν γνώμη. Ὅσο γιὰ τὴ φαιδρότητα καὶ ἀνοησία τοῦ Σόιμπλε προτείνω νὰ στείλει ἐπιστολὴ στοὺς Financial Times, μὲ τὴν ὁποία νὰ ἀνατρέπει ἄρδην τὴν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα ἀξιολόγηση τοῦ Γερμανοῦ ὡς τοῦ δεύτερου (μετὰ τὸν Σουηδὸ Ἄντερς Μπόργκ· τὸ 2010 εἶχε κριθεῖ πρῶτος) καλύτερου (γιὰ τὸ 2011) ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Ἡ ἀξιολόγηση ἔγινε μὲ πολιτικο-οικονομικὰ κριτήρια καὶ βάσει τῆς ἀξιοπιστίας τῆς ἀγορᾶς. Τὸ πολιτικὸ κομμάτι διαμορφώνεται (διαμορφώθηκε) ἀπὸ τὴ γνώμη ἑπτὰ ἀναγνωρισμένων οἰκονομολόγων καὶ βασίζεται σὲ τρία κριτήρια: τὴν κατανόηση τῶν γεγονότων, τὴν ἀπήχησή τους (τῶν ὑπουργῶν) στὴν εὐρωπαϊκὴ σκηνὴ καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά τους στὴ χώρα τους. Αὐτὰ ἀπὸ μία φ α ι δ ρ ἡ ὀπτική. Ἀπὸ τὴ σοβαρῆ, εἶναι ἐγκληματικὴ ἀ ν ο η σ ί α νὰ ὑποτιμᾶς φίλους ἢ ἐχθρούς· ἐχθρούς ἢ φίλους· καὶ μάλιστα ὅταν τοὺς ἔχεις ἀπέναντί σου.

Σημερινὸς πρωτοσέλιδος τίτλος: «Μείωση 12% στὶς κύριες συντάξεις». Πρῶτη εἶδηση σὲ πολλὰς ἐφημερίδες. Ἀναμνησκάζεται στὰ δελτία εἰδήσεων

ραδιοφώνου και τηλεοράσεως. Άλλη μία περίπτωση που η κυβέρνηση, τα δύο κόμματα, δηλαδή, που τη στηρίζουν δεν έτόλμησαν· οι δειλαιοί! Ο ύπουργός Έπικρατείας στην προηγούμενη κυβέρνηση καθηγητής Ηλίας Μόσιαλος είχε ανακοινώσει πρόθεσή του να περικόψει ούσιωδέστατα τις υπηρεσίες, το προσωπικό και τις δαπάνες της ΕΡΤ. Την άνέτρεψε ο διάδοχός του· φαντάζομαι έκ συναδελφικής (δημοσιογράφος προς δημοσιογράφους) αλληλεγγύης. Και όμως· υπό τις δραματικές συνθήκες, υπό τις όποιες πασχίζει να έπιβιώσει η χώρα, ένα βήμα πιο πέρα από το πετσόκομμα του προηγούμενου ύπουργού θα ήταν προτιμητέο ως λύση αντί της μείωσης του 12% των συντάξεων. Το βήμα του όριστικού κλεισίματος, της διακοπής της λειτουργίας της ΕΡΤ. Με τη μηδαμινή τηλεθέαση και το πενιχρότατο (έπεικώς) πρόγραμμά της δεν παρέχει καμιά κοινωνική ώφελιμότητα, δεν παρουσιάζει καμιά λαϊκή χρησιμότητα. Το ύπερ της ΕΡΤ άνταποδοτικό τέλος, που είσπράττεται –χρόνος μπαίνει, χρόνος βγαίνει– μέσω ΔΕΗ, άποφέρει 300 έκατομμύρια ευρώ. Άκριβώς το ποσόν για το όποιο έκινδύνεψε έπι τόσες ήμέρες η διαπραγμάτευση με την τρόικα· που τώρα καλύπτεται με την περικοπή των συντάξεων κατά 12%. Η κάστα, μάλλον ο συνδυασμός της κάστας των φοροφαγάδων της ΠΟΣΠΕΡΤ και της των δημοσιογράφων ένίκησε τη λογική. Θα υπέφεραν 3-4 χιλιάδες συμπολίτες μας· όδυνηρότατο. (Για τους πάνω από μισό έκατομμύριο νέους άνέργους του ίδιωτικού τομέα ούτε ένα δάκρυ!). Με την προκριθείσα λύση θίγονται έκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχων συμπολιτών μας· πάνω από 300 χιλιάδες, έδιάβασα κάπου.

Διαφημίζεται στη ΝΕΤ η αύριανή έκπομπή του σταθμού ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ· σκηνές από τη σχετική μαγνητοσκόπηση. Ρεμπέτες, ζειμπεκιές και τσιφτετέλια. Πνιγηρό μείγμα (τουρκο-άραβο-ίνδικό) λαγγεμένης Άνατολής· του άντι-όρθολογισμού. Κόστος πενήντα χιλιάδες ευρώ το έπεισόδιο· με ΦΠΑ συν κάτι από 'δω, κάτι από 'κεί, έξήντα.

Σάν κατακλείδα μία πρόταση: Νά άπονεμηθεί το grand prix της "όρθοέπειας" στον εκπρόσωπο τύπου του ΛΑΟΣ για τη σημερινή δήλωσή του (μία από τις πολλές του): «... Άν κάποιος θέλει να πάρει το champions league άχαριστίας (sic), άς το πάρει». Πολύ δε του πάει; Δεν του άρκει το δικό μας super league; Νά το άδράξει, σαν ταύρο, από τα κέρατα.